

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรับผิดชอบทางสังคมของผู้บริหารและพนักงาน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรับผิดชอบทางสังคม ซึ่งผลที่ได้จะเป็นแนวทางให้องค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อแรงงานไทยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันต่อไป

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานที่ปฏิบัติงานในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แบ่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 92 คน พนักงาน จำนวน 285 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .89 และแบบสอบถามสำหรับพนักงาน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percent) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สถิติ t test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์การถดถอย (regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหารมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางสังคมขององค์กรธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต่อแรงงานไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า
 - 3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อายุการทำงาน และฝ่ายที่ปฏิบัติงาน ไม่มีผลต่อความรับผิดชอบทางสังคม แต่ระดับการศึกษามีผลต่อความรับผิดชอบทางสังคม
 - 3.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความรับผิดชอบทางสังคม แต่อายุ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน และอายุงานมีผลต่อความรับผิดชอบทางสังคม
 - 3.3 การรับรู้ต่อความรับผิดชอบทางสังคมของผู้บริหาร พบว่าการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการทำงานและการให้โอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงานแก่พนักงาน มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญ
 - 3.4 ปัจจัยด้านแรงงานต่อระดับความพึงพอใจด้านความรับผิดชอบทางสังคมที่ได้รับจากองค์กรพบว่า ความมั่นคงในงานให้แก่พนักงาน มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการพยากรณ์ ความรับผิดชอบทางสังคมที่ได้รับจากองค์กร ปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีหลักฐานพอจะสรุปความมีนัยสำคัญได้

In this thesis, the researcher investigates (1) the expression of corporate social responsibility by selected administrators and rank-and-file employees. In addition, the researcher examines (2) factors affecting the expression of corporate social responsibility by those under examination. In the researcher's view, the findings of this investigation will prove valuable and pertinent guidance to small- and medium-sized enterprises (SMEs) and related agencies as they strive to promote social responsibility activities benefiting Thai labor appropriate to the current situation.

The sample population consisted of 92 administrators and 285 employees working at the Nawanakhon Industrial Estate. The instruments of

research were two sets of questionnaires: A questionnaire for administrators with an alpha coefficient reliability level of 0.89 and questionnaire for employees with an alpha coefficient reliability of 0.92.

Techniques of descriptive statistics used in the analysis of the data obtained were frequency, percentage, mean and standard deviation. *t* test, One-way analysis of variance (ANOVA), and regression analysis were also employed for testing purposes.

Findings are as follows:

1. Overall, the administrators under study evinced an understanding of the corporate social responsibility of small-and medium-sized enterprises vis-à-vis Thai labor at a moderate level.

2. Overall, employees expressed opinions regarding corporate social responsibility at a moderate level.

3. In hypothesis testing, the researcher determined the following:

- 3.1 In respect to the administrators studied, the demographical factors of gender, age, marital status, period of employment, and work division had no effects on the expression of social responsibility. However, the demographical factor of educational level did affect the expression of social responsibility.

- 3.2 In regard to the employees investigated, the demographical factors of gender and educational level had no effects on the expression of social responsibility. However, the demographical factors of age, marital status, monthly income, and period of employment affected expressions of social responsibility.

3.3 In regard to the perception of social responsibility of administrators, it was found that the use of equipment to prevent danger at work and giving an opportunity for job advancement to employees exhibited a forecast coefficient at a statistically significant level.

3.4 In studying the relationship of the factor of labor to the level of satisfaction concerning corporate social responsibility, it was found that employee job security presented a forecast coefficient at a statistically significant level. There was insufficient evidence to determine whether other factors bore statistical significance in this connection.